

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมระหว่างเกณฑ์การประเมินการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาที่พัฒนาขึ้นตามรูปแบบการประเมินโดยเน้นทฤษฎีโปรแกรมกับบริบทสถาบัน และเพื่อประเมินการดำเนินงานการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาด้วยเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 การพัฒนาเกณฑ์การประเมินการดำเนินงานการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา และตอนที่ 2 การประเมินการดำเนินงานการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาด้วยเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาเกณฑ์การประเมินการดำเนินงานการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา

การพัฒนาเกณฑ์การประเมินการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเกณฑ์และประเมินผล เอกสารบันทึกข้อมูลการดำเนินงานการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา สังเคราะห์ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อกำหนดกรอบการพัฒนาเกณฑ์การประเมิน จากนั้นได้ร่างเกณฑ์การประเมินทั้งในระดับแผนงานและระดับโครงการ โดยพิจารณาให้สอดคล้องเหมาะสมกับการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ตามรูปแบบการประเมิน 6 รูปแบบ และนำเกณฑ์การประเมินฉบับร่างให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ในรูปแบบของมาตราประเมินค่า 5 ระดับ เพื่อนำส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 22 คน ตรวจสอบความสอดคล้องของเกณฑ์การประเมินตามกระบวนการเทคนิคเดลฟาย ทำการคัดเลือกข้อความที่ใช้เป็นเกณฑ์การประเมินในแต่ละมิติจากผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม โดยเลือกข้อความที่มีค่ามัธยฐานมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 เป็นเกณฑ์การประเมิน

ตอนที่ 2 การประเมินการดำเนินงานการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้วยเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้น

จากเกณฑ์การประเมินที่ได้พัฒนาขึ้นได้ยึดเป็นแนวในการสร้างแบบสอบถาม และแบบสำรวจผลการดำเนินงานสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลการดำเนินงานการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ของสถาบันการพลศึกษา ซึ่งทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามผลการดำเนินงาน โดยการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จากนั้นนำแบบสอบถามและแบบสำรวจผลการดำเนินงานที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งในระดับแผนงาน และระดับโครงการ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบผลการประเมิน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปเป็น 2 ส่วน คือ ผลการพัฒนาเกณฑ์การประเมินการดำเนินงานการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา และผลการประเมินการดำเนินงานการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาด้วยเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้น สาระสำคัญเป็นดังนี้

1. ผลการพัฒนาเกณฑ์การประเมินการดำเนินงานการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ระดับ สรุปได้ดังนี้

1.1 ผลการพัฒนาเกณฑ์การประเมินการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาในระดับแผนงาน คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วย 6 รูปแบบ 21 มิติ 71 ตัวชี้วัด เกณฑ์การประเมินรวมทั้งสิ้น 192 ข้อ และมีค่ามัธยฐาน ≥ 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ≤ 1.50 ทุกข้อ ซึ่งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับบริบท และเหมาะสมที่จะใช้เป็นเกณฑ์การประเมินการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาทุกข้อ

1.2 ผลการพัฒนาเกณฑ์การประเมินการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาในระดับโครงการ คือ โครงการการพัฒนา กีฬาของสถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วย 6 รูปแบบ 21 มิติ 71 ตัวชี้วัด รวมเกณฑ์การประเมินทั้งสิ้น 173 ข้อ และมีค่ามัธยฐาน ≥ 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ≤ 1.50 ทุกข้อ ซึ่งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับบริบท และเหมาะสมที่จะใช้เป็นเกณฑ์การประเมินการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาทุกข้อ

2. ผลการประเมินการดำเนินงานการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาด้วยเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับแผนงานและระดับโครงการ

2.1 ระดับแผนงาน คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วย 6 รูปแบบ 21 มิติ 71 ตัวชี้วัด เกณฑ์การประเมิน 192 ข้อ จากเกณฑ์

การประเมิน 192 ข้อ พบว่าผ่าน 159 ข้อ ไม่ผ่าน 33 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 91.55 และ 8.45 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาที่ตัวชี้วัดพบว่าผ่าน 65 ตัวชี้วัด ไม่ผ่าน 6 ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ 91.55 และ 8.45 ตามลำดับ ซึ่งแบ่งตามรูปแบบการประเมินดังนี้

2.1.1 รูปแบบการประเมินการจัดกระทำตามปทัสถาน ประกอบด้วย 6 มิติ รวม 23 ตัวชี้วัด ผลการประเมินพบว่าผ่านทุกตัวชี้วัด เมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายข้อแต่ละตัวชี้วัดในแต่ละมิติ พบว่ามีดีความสอดคล้องของแผนงาน มีดีความเหมาะสมของแผนงาน มีดีความซ้ำซ้อนของแผนงาน และมีดีวิธีการประสานงานแผนงาน ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 5, 19, 2 และ 4 ข้อ ตามลำดับ พบว่าผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ ยกเว้นมิติการจัดทำแผนงานประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 25 ข้อ ที่ผ่าน 24 ข้อ ไม่ผ่าน 1 ข้อ และมีดีความชัดเจนของแผนงานประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 28 ข้อ ที่ผ่าน 22 ข้อ ไม่ผ่าน 6 ข้อ และข้อที่ไม่ผ่านที่สำคัญ คือ การให้ตัวแทนบุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วม การกำหนดโครงการสนับสนุนแผนงาน การกำหนดโครงการหรือรายการสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขัน การกำหนดโครงการหรือรายการพัฒนา ช่อมแซม ดูแลบำรุงรักษาสถานกีฬา และการกำหนดวิธีการหรือแนวทางการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก การพัฒนา ช่อมแซม ดูแลบำรุงรักษาสถานที่ในการดำเนินการตามแผนงาน

2.1.2 รูปแบบการประเมินบริบทการนำไปประจักษ์การปฏิบัติ ประกอบด้วย 5 มิติ รวม 20 ตัวชี้วัด ผลการประเมินพบว่าผ่าน 17 ตัวชี้วัด และไม่ผ่าน 3 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่ไม่ผ่าน คือ การประสานงานตามแผนงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร การดำเนินการความสัมพันธ์ภายในองค์กร และการดำเนินการความสัมพันธ์ภายนอกองค์กร เมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายข้อแต่ละตัวชี้วัดในแต่ละมิติ พบว่ามีดีผู้เข้าร่วมแผนงาน ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 7 ข้อ ผ่าน 5 ข้อ ไม่ผ่าน 2 ข้อ มีดีผู้ดำเนินแผนงาน ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 13 ข้อ ผ่าน 10 ข้อ ไม่ผ่าน 3 ข้อ มีดีวิธีดำเนินแผนงาน ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 12 ข้อ ผ่าน 10 ข้อ ไม่ผ่าน 2 ข้อ และมีดีการจัดองค์กรตามแผนงานประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 14 ข้อ ผ่าน 7 ข้อ ไม่ผ่าน 7 ข้อ ยกเว้นมีดีความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของแผนงาน ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 6 ข้อ ที่ไม่ผ่าน เกณฑ์การประเมินทุกข้อ และข้อที่ไม่ผ่านที่สำคัญ คือ การกำหนดบทบาทความรับผิดชอบของผู้ประสานงาน การกำหนดนโยบาย กฎหรือระเบียบที่มีความจำเป็นในการประสานงาน รวมถึงการประสานงานในการดำเนินแผนงานอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการกับภายในองค์กร

2.1.3 รูปแบบการประเมินผลลัพธ์ตามปทัสถาน ประกอบด้วย 2 มิติ รวม 6 ตัวชี้วัด ผลการประเมินพบว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ตัวชี้วัด และไม่ผ่าน 1 ตัวชี้วัด คือ การบรรลุผลตามเป้าหมายของแผนงาน เมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายข้อแต่ละตัวชี้วัดในแต่ละมิติ พบว่ามีดีผลลัพธ์ที่คาดหวังของแผนงาน ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 22 ข้อ ผ่าน 20 ข้อ ไม่ผ่าน 2 ข้อ

และมิติผลลัพธ์ที่ไม่ได้คาดหวังของแผนงานประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 4 ข้อ ผ่าน 3 ข้อ ไม่ผ่าน 1 ข้อ และข้อที่ไม่ผ่านที่สำคัญ คือ การดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศตามแผนที่กำหนด และนักกีฬาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนทีมชาติไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ในตัวชี้วัดการบรรลุผลตามเป้าหมายของแผนงาน

2.1.4 รูปแบบการประเมินผลกระทบ ประกอบด้วย 2 มิติ รวม 7 ตัวชี้วัด ผลการประเมินพบว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ตัวชี้วัด และไม่ผ่าน 2 ตัวชี้วัด คือ การมีส่วนร่วมแผนงานของชุมชน และผลกระทบต่อการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายข้อแต่ละตัวชี้วัดในแต่ละมิติ พบว่ามีผลกระทบที่คาดหวังของแผนงานประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 4 ข้อ ผ่านทุกข้อ และมิติผลกระทบที่ไม่ได้คาดหวังของแผนงานประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 6 ข้อ ผ่าน 3 ข้อ ไม่ผ่าน 3 ข้อ และข้อที่ไม่ผ่านที่สำคัญ คือ ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมกิจกรรมตามแผนงาน แผนงานส่งผลกระทบต่อจัดการศึกษาของ สถาบันในระดับน้อยที่สุด และแผนงานส่งผลกระทบต่อเพิ่มภาระหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากรสายการสอนในระดับน้อยที่สุด

2.1.5 รูปแบบการประเมินกลไกสอดแทรก ประกอบด้วย 3 มิติ รวม 9 ตัวชี้วัด ผลการประเมินพบว่าผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด เมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายข้อแต่ละตัวชี้วัดในแต่ละมิติ พบว่ามีผู้เข้าร่วมแผนงาน มีผู้ดำเนินแผนงาน และมีสิ่งอำนวยความสะดวกของแผนงานประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 3, 5 และ 4 ข้อ ตามลำดับ พบว่าผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

2.1.6 รูปแบบการประเมินการสรุปนโยบาย ประกอบด้วย 3 มิติ รวม 6 ตัวชี้วัด พบว่าผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด เมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายข้อแต่ละตัวชี้วัดในแต่ละมิติ พบว่ามีสถานการณ์ของแผนงาน มีเวลาของแผนงาน และมีประชากร ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน 3, 3 และ 3 ข้อตามลำดับ พบว่าผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

2.2 ระดับโครงการ คือ โครงการพัฒนากีฬาของสถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วย 6 รูปแบบ 21 มิติ 71 ตัวชี้วัด พบว่าตัวชี้วัดที่มีสถาบันที่ผ่านการประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของสถาบันทั้งหมด รวม 70 ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ 98.59 และไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน 1 ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ 1.41 ซึ่งแบ่งตามรูปแบบการประเมินดังนี้

2.2.1 รูปแบบการประเมินการจัดกระทำตามปทัสถาน ประกอบด้วย 6 มิติ รวม 25 ตัวชี้วัด ผลการประเมินพบว่ามีสถาบันที่ผ่านการประเมิน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของสถาบัน) ทุกตัวชี้วัด และพบว่าตัวชี้วัดที่มีสถาบันผ่านการประเมินน้อยที่สุดที่สำคัญ คือ วิธีการจัดทำโครงการ เมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายข้อในแต่ละตัวชี้วัดพบว่าเกณฑ์การประเมินที่มีสถาบันผ่านน้อยที่สุดที่สำคัญ คือ การให้ตัวแทนบุคลากรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ

การกำหนดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ในการร่วมการฝึกกับหน่วยงานอื่นทั้งในประเทศ และต่างประเทศ และการกำหนดวิธีการหรือแนวทางการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก การพัฒนา ซ่อมแซม ดูแลบำรุงรักษาสถานที่ในการดำเนินโครงการ

2.2.2 รูปแบบการประเมินบริบทการนำโปรแกรมสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย 5 มิติ รวม 20 ตัวชี้วัด ผลการประเมินพบว่ามิติด้านที่ผ่านการประเมิน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของสถาบัน) ทุกตัวชี้วัด และพบว่าตัวชี้วัดที่มีสถาบันผ่านการประเมินน้อยที่สุดที่สำคัญ คือ วิธีการเข้าร่วมโครงการของผู้เข้าร่วมหรือกลุ่มเป้าหมาย ทักษะและความมุ่งมั่นต่อโครงการของบุคลากร ดำเนินโครงการ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสนับสนุนการดำเนินโครงการ และการประสานงานโครงการทั้งภายในและภายนอกองค์กร เมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายข้อในแต่ละตัวชี้วัดพบว่าเกณฑ์การประเมินที่มีสถาบันผ่านน้อยที่สุดที่สำคัญ คือ การประสานงานในการดำเนินโครงการทั้งภายในและภายนอกองค์กร และการกำหนดนโยบาย กฎหรือระเบียบที่มีความจำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการประสานงานโครงการไว้อย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร

2.2.3 รูปแบบการประเมินผลลัพธ์ตามปทัสถาน ประกอบด้วย 2 มิติ รวม 4 ตัวชี้วัด ผลการประเมินพบว่ามิติด้านที่ผ่านการประเมิน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของสถาบัน) ทุกตัวชี้วัด เมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายข้อในแต่ละตัวชี้วัดพบว่าเกณฑ์การประเมินที่มีสถาบันผ่านน้อยที่สุดที่สำคัญ คือ การดำเนินการพัฒนา ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาสถานศึกษาเสร็จสิ้นตามระยะเวลาที่กำหนดในโครงการทุกขั้นตอน และโครงการสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่ดำเนินการได้ในระดับมากขึ้นไป

2.2.4 รูปแบบการประเมินผลกระทบ ประกอบด้วย 2 มิติ รวม 7 ตัวชี้วัด ผลการประเมินพบว่าตัวชี้วัดที่มีสถาบันที่ผ่านการประเมิน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของสถาบัน) 2 ตัวชี้วัด ไม่ผ่าน 1 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่ไม่ผ่าน คือ เกี่ยวกับผลกระทบต่อการเรียนการสอน และเมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายข้อในแต่ละตัวชี้วัดพบว่าเกณฑ์การประเมินที่มีสถาบันผ่านน้อยที่สุดที่สำคัญ คือ โครงการส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับน้อยที่สุด และโครงการส่งผลกระทบต่อการะหน้าที่การสอนในระดับน้อยที่สุด

2.2.5 รูปแบบการประเมินกลไกสอดแทรก ประกอบด้วย 3 มิติ รวม 9 ตัวชี้วัด ผลการประเมินพบว่ามิติด้านที่ผ่านการประเมิน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของสถาบัน) ทุกตัวชี้วัด เมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายข้อในแต่ละตัวชี้วัดพบว่าเกณฑ์การประเมินที่มีสถาบันผ่านน้อยที่สุดที่สำคัญ คือ ผู้เข้าร่วมหรือกลุ่มเป้าหมายให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมในระดับมากขึ้นไป บุคลากรดำเนินโครงการมีแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

ในระดับมากขึ้นไป และสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของโครงการมีความเพียงพอตามความต้องการของผู้ดำเนินโครงการในระดับมากขึ้นไป

2.2.6 รูปแบบการประเมินด้านการสรุปนัยทั่วไป ประกอบด้วย 3 มิติ รวม 6 ตัวชี้วัด ผลการประเมินพบว่าตัวชี้วัดที่มีสถาบันที่ผ่านการประเมิน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของสถาบัน) เมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายข้อในแต่ละตัวชี้วัดพบว่าเกณฑ์การประเมินที่มีสถาบันผ่านมากที่สุดที่สำคัญ คือ การประยุกต์ใช้องค์ประกอบกระบวนการบริหาร โครงการกับโครงการพัฒนาการกีฬาในสถานการณ์ เวลา และกลุ่มประชากรที่ต่างออกไป

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 อภิปรายผลการพัฒนาเกณฑ์การประเมินการดำเนินงานการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาในระดับแผนงานและระดับโครงการ และตอนที่ 2 อภิปรายผลการประเมินการดำเนินงานการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้วยเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้น

ตอนที่ 1 อภิปรายผลการพัฒนาเกณฑ์การประเมินการดำเนินงานการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาในระดับแผนงานและระดับโครงการ ที่พัฒนาตามทฤษฎีมีความเหมาะสมกับบริบทสถาบันดังนี้

1. รูปแบบการประเมินการจัดกระทำตามปทัสถาน ประกอบด้วย มิติการจัดทำแผนงาน โครงการ มิติความชัดเจนของแผนงาน โครงการ มิติความสอดคล้องของแผนงาน โครงการ มิติความเหมาะสมของแผนงาน โครงการ มิติความซ้ำซ้อนของแผนงาน โครงการ และมิติการประสานงานแผนงาน โครงการ ผลการพัฒนาเกณฑ์การประเมินตามรูปแบบการประเมินการจัดกระทำตามปทัสถาน ในระดับแผนงานและระดับโครงการ เกณฑ์การประเมินทุกข้อในทุกมิติ มีค่ามัธยฐาน ≥ 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ≤ 1.50 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันเหมาะสมที่จะใช้เป็นเกณฑ์การประเมินการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาทุกข้อ เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินในแต่ละมิติจะเห็นได้ว่ามีความครอบคลุมถึงขั้นตอนการจัดทำ ความชัดเจน ความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความซ้ำซ้อน และการประสานงานของแผนงาน โครงการ ซึ่งสอดคล้องตามหลักทฤษฎีของการจัดทำแผนงาน โครงการ กล่าวคือ แผนงาน โครงการ จำเป็นต้องมีการวางแผนให้มีความชัดเจนและสามารถนำไปสู่ปฏิบัติได้จริง มีตัวชี้วัดที่มีความสอดคล้องกับประเด็นที่ต้องการประเมิน และสามารถระบุถึงสถานการณ์ในประเด็นที่ต้องการประเมินได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม (รัชนิ อเนกพิระศักดิ์, 2552, หน้า 26: สุวิมล ติรกานันท์, 2550, หน้า 67) สอดคล้องกับ ราชู ต่วนเพ็ชร (2546, หน้า 35) ที่ได้ใช้

องค์ประกอบด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์ และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ เป็นรายการประเมินโครงการการจัดการแข่งขันกีฬาประเภทยูวชน เยาวชนและประชาชน ของกรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2546 สอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2549, หน้า 25) ที่ได้ใช้ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ความตรงตามความต้องการของจังหวัด เป็นรายการหนึ่งในการประเมินโครงการพัฒนากีฬาจังหวัด “Sport Hero” ประจำปี พ.ศ. 2549 สอดคล้องกับถนัดมวงษ์ กฤษณ์เพ็ชร (2549, หน้า 61-68) ที่ได้ใช้ปัจจัยด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านบุคลากร ทางการศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านความร่วมมือของประชาชน ชุมชน ในการศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติ ซึ่งถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ชี้วัดถึงความสำเร็จในการดำเนินงานของแผนงาน โครงการ

2. รูปแบบการประเมินบริบทการนำโปรแกรมสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย

มิติผู้เข้าร่วมแผนงาน โครงการ มิติผู้ดำเนินแผนงาน โครงการ มิติวิธีดำเนินแผนงาน โครงการ มิติการจัดองค์กรตามแผนงาน โครงการ และมิติความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของแผนงาน โครงการ ผลการพัฒนาเกณฑ์การประเมินตามรูปแบบการประเมินบริบทการนำโปรแกรมสู่การปฏิบัติในระดับแผนงานและระดับโครงการ เกณฑ์การประเมินทุกข้อในทุกมิติมีค่ามีมาตรฐาน ≥ 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ≤ 1.50 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกัน เหมาะสมที่จะใช้เป็นเกณฑ์การประเมินการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ทุกข้อ เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินในแต่ละมิติจะเห็นได้ว่าเป็นการมุ่งประเมินผลของการนำแผนงาน โครงการ สู่การปฏิบัติตามหลักทฤษฎีเป็นสำคัญ และยังแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของการนำแผนงาน โครงการสู่การปฏิบัติตามหลักทฤษฎี กล่าวคือ การนำแผนงาน โครงการสู่การปฏิบัติเป็นการพิจารณาถึงการจัดองค์กร การกำหนดกฎ ระเบียบ อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละงานหรือกลุ่มงาน การจัดสรรงาน การจัดสรรทรัพยากร การกำหนดความสัมพันธ์ของงาน รวมถึงการประสานงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด (เขาว์ อินโย, 2553, หน้า 174; ญัฐพันธ์ เขจรนันท์, 2551, หน้า 261; ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ, ลัทธிகาล ศรีวะรมย์, สุดา สุวรรณภิรมย์ และชวลิต ประกวนนท์, 2545, หน้า 131) สอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย ภาค 3 (2549, หน้า 86) ที่ได้ใช้การพิจารณาคัดเลือกนักกีฬาเข้าร่วมโครงการ การกำหนดเวลาการฝึกซ้อม การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบเป็นรายการหนึ่งในการประเมินโครงการพัฒนากีฬาจังหวัด “Sport Hero” ประจำปี 2549 และสอดคล้องกับพิชญภา หล้าหา (2550, หน้า 69) ที่ใช้ขั้นตอนการดำเนินงาน ความสอดคล้องและประสานงานการดำเนินงาน เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินโครงการการจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันการพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 32 “พลศึกษาเกมส์”

3. รูปแบบการประเมินผลลัพธ์ตามปทัสถาน ประกอบด้วย มิติผลลัพธ์ที่คาดหวังของ แผนงาน โครงการ และมิติผลลัพธ์ที่ไม่ได้คาดหวังของแผนงาน โครงการ ผลการพัฒนาเกณฑ์การ ประเมินตามรูปแบบการประเมินผลลัพธ์ตามปทัสถานในระดับแผนงานและระดับโครงการ เกณฑ์ การประเมินทุกข้อในทุกมิติมีค่ามัธยฐาน ≥ 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ≤ 1.50 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันเหมาะสมที่จะใช้เป็นเกณฑ์การประเมินการพัฒนาคุณภาพ ผู้ ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาทุกข้อ เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินในแต่ละ มิติจะเห็นได้ว่าเป็นการระบุถึงผลที่เกิดจากการดำเนินแผนงาน โครงการเป็นสำคัญ ซึ่งแสดง ให้เห็นถึงความสอดคล้องของการประเมินผลลัพธ์การดำเนินงานตามหลักทฤษฎี กล่าวคือ ในการ ประเมินผลลัพธ์จะเป็นการประเมินผลที่ได้จากการดำเนินแผนงาน โครงการ เป็นไปตาม วัตถุประสงค์หรือไม่ คุ่มค่าเพียงใด ซึ่งผลการประเมินจะทำให้ได้สารสนเทศในการพิจารณา ตัดสินใจ ยุติ ปรับ ขยายหรือขยายแผนงาน โครงการต่อไป (เชาว์ อินัย, 2553, หน้า 14; เขียวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2551, หน้า 136) และยังสอดคล้องกับคณะกรรมการการประเมินผลการ แข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 27 (2543, หน้า 4-8) ที่ได้ใช้วัตถุประสงค์และเป้าหมายการดำเนินงาน รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในแต่ละด้านเป็นเกณฑ์สำหรับตัดสินผลสำเร็จ ของประเมินผลการแข่งขัน

4. รูปแบบการประเมินผลกระทบ ประกอบด้วย มิติผลกระทบที่คาดหวังของแผนงาน โครงการ และมิติผลกระทบที่ไม่ได้คาดหวังของแผนงาน โครงการ ผลการพัฒนาเกณฑ์ การประเมินตามรูปแบบการประเมินผลกระทบในระดับแผนงานและระดับโครงการ เกณฑ์ การประเมินทุกข้อในทุกมิติมีค่ามัธยฐาน ≥ 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ≤ 1.50 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันเหมาะสมที่จะใช้เป็นเกณฑ์การประเมินการพัฒนา ผู้ ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาทุกข้อ เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินในแต่ละ มิติจะเห็นได้ว่าครอบคลุมถึงผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินแผนงาน โครงการ ทั้งผลที่คาดหวัง และ ไม่ได้คาดหวังของแผนงาน โครงการ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของการประเมินผล กระทบตามหลักทฤษฎี กล่าวคือ การประเมินผลกระทบเป็นการประเมินผลการดำเนินงานจาก โครงการที่จัดทำขึ้น ก่อให้เกิดผลอื่นใดทั้งที่คาดหวังและไม่ได้คาดหวัง ตามมาหรือไม่ และเป็น การพิจารณาอุปสรรคความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อโครงการเพียงใด เพื่อนำไปพัฒนาโครงการต่อไป (เชาว์ อินัย, 2553, หน้า 15; รัชนิ อเนกพิระศักดิ์, 2552, หน้า 110) และยังสอดคล้องกับการกีฬา แห่งประเทศไทย (2544, หน้า 98) ที่ได้ใช้ผลกระทบต่อนักกีฬา ผลกระทบต่อผู้ควบคุมทีม ผลกระทบต่อผู้ตัดสิน และผลกระทบต่อผู้ชมเป็นรายการประเมินผลกระทบการจัดการแข่งขันกีฬา เยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 17 จังหวัดแพร่ เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการต่อไป

5. รูปแบบการประเมินกลไกสอดแทรก ประกอบด้วย มิติผู้เข้าร่วมแผนงาน โครงการ มิติผู้ดำเนินแผนงาน โครงการ และมิติสิ่งอำนวยความสะดวกของแผนงาน โครงการ ผลการพัฒนาเกณฑ์การประเมินตามรูปแบบการประเมินกลไกสอดแทรกในระดับแผนงานและระดับโครงการ เกณฑ์การประเมินทุกข้อในทุกมิติมีค่ามัธยฐาน ≥ 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ≤ 1.50 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเหมาะสมที่จะใช้เป็นเกณฑ์การประเมินการพัฒนาคุณภาพความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาทุกข้อ เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินในแต่ละมิติ จะเห็นได้ว่าครอบคลุมถึงผู้เข้าร่วม ผู้ดำเนินการ และสิ่งอำนวยความสะดวกของแผนงาน โครงการ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของการประเมินกลไกสอดแทรกตามหลักทฤษฎี กล่าวคือ การประเมินกลไกสอดแทรกเป็นการประเมินที่มุ่งค้นหาสารสนเทศเชิงสาเหตุระหว่างการจัดกระทำของแผนงาน โครงการในเชิงทฤษฎีกับผลลัพธ์ของแผนงาน โครงการที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งจะให้สารสนเทศเกี่ยวกับกระบวนการเชิงสาเหตุระหว่างการจัดกระทำกับผลลัพธ์ ยิ่งกว่านั้นจะทำให้เข้าใจถึงสาเหตุที่ค้นพบจากการประเมิน และปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2549 ข, หน้า 119) สอดคล้องกับศักดิ์ชาย พัทธกัญวงศ์ (2540, หน้า 449) ที่ได้ใช้ตัวชี้วัดด้านผู้เข้าร่วม ผู้ดำเนินการ และสิ่งอำนวยความสะดวกของแผนงาน โครงการ ในการประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายด้านการกีฬาของรัฐ และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ของการกีฬาแห่งประเทศไทย และสอดคล้องกับบุญส่ง โกสะ (2547, หน้า 32) ที่ได้ใช้ปัจจัยด้านอุปถัมภ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและงบประมาณดำเนินการในการศึกษาปัจจัย ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในอาชีพมวยสากลของประเทศไทย

6. รูปแบบการประเมินสรุปนโยบายทั่วไป ประกอบด้วย มิติสถานการณ์ของแผนงาน โครงการ มิติเวลาของแผนงาน โครงการ และมิติประชากรของแผนงาน โครงการ ผลการพัฒนาเกณฑ์การประเมินตามรูปแบบการประเมินสรุปนโยบายทั่วไป ในระดับแผนงานและระดับโครงการ เกณฑ์การประเมินทุกข้อในทุกมิติมีค่ามัธยฐาน ≥ 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ≤ 1.50 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันเหมาะสมที่จะใช้เป็นเกณฑ์การประเมินการพัฒนาคุณภาพความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาทุกข้อ เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินในแต่ละมิติจะเห็นได้ว่าครอบคลุมถึงสถานการณ์ เวลา และกลุ่มประชากรที่ต่างออกไปของแผนงาน โครงการ สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า การประเมินสรุปนโยบายทั่วไปจะเป็นการมุ่งหาวิธีจะทำให้ผลการประเมินสามารถสรุปพาดพิงอย่างมีนัยทั่วไปในแผนงาน โครงการอื่น ๆ ได้ รวมถึงการชี้ประเด็นในการประยุกต์ใช้ผลการประเมิน (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2549 ข, หน้า 200) และยังสอดคล้องกับศักดิ์ชาย พัทธกัญวงศ์ (2540, หน้า 450) ที่ได้ใช้ตัวชี้วัดด้านสถานการณ์ เวลา และกลุ่มประชากร

ที่ต่างออกไป ในการประเมินการดำเนินงานตามนโยบายด้านการกีฬาของรัฐ และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ของการกีฬาแห่งประเทศไทย

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า เกณฑ์การประเมินการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการศึกษาเป็นเกณฑ์การประเมินที่ได้พัฒนาขึ้นจากข้อมูลพื้นฐานการดำเนินงานการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันร่วมกับหลักทฤษฎีที่มีความครอบคลุมมิติต่าง ๆ ของการดำเนินงานเริ่มจากการจัดกระทำ การแผนงาน โครงการสู่การปฏิบัติ ผลลัพธ์ ผลกระทบ กลไกสอดแทรกต่าง ๆ รวมถึงการสรุปพาดพิงไปยังสถานการณ์ เวลา หรือกลุ่มผู้เข้าร่วมอื่น ๆ โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนา กีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้งภายในและภายนอกสถาบันเป็นผู้ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมของเกณฑ์การประเมิน ซึ่งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นเกณฑ์การประเมินที่มีความสอดคล้องกับบริบท และเหมาะสมที่จะใช้เป็นเกณฑ์การประเมินการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการศึกษาทุกข้อ

ตอนที่ 2 อภิปรายผลการประเมินการดำเนินงานการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการศึกษา ด้วยเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้แบ่งการอภิปรายผลออกเป็นระดับแผน และระดับโครงการ ดังนี้

1. ระดับแผน คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการศึกษา

1.1 รูปแบบการประเมินการจัดกระทำตามปทัสถาน ประกอบด้วย มิติการจัดทำแผนงาน มิติความชัดเจนของแผนงาน มิติความสอดคล้องของแผนงาน มิติความเหมาะสมของแผนงาน มิติความซ้ำซ้อนของแผนงาน และมิติการประสานงานแผนงาน จะเห็นได้ว่าผลการประเมินในแต่ละมิติมีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการดำเนินงานที่มีความครอบคลุมตามองค์ประกอบและวิธีการจัดทำแผนงานตามหลักทฤษฎี กล่าวคือ การวางแผนที่ดีจะต้องคำนึงถึงการวางขั้นตอนและกิจกรรมการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงขั้นตอนสุดท้าย และมีการเตรียมข้อมูลข่าวสารเพื่อการตัดสินใจ มีการเลือกวิธีการที่มุ่งสู่ความสำเร็จ มีการกำหนดกิจกรรมและเวลาที่ต้องดำเนินการ กำหนดทรัพยากรหรือค่าใช้จ่าย กำหนดกลุ่มคนหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ การกำหนดกฎเกณฑ์ที่จะทำให้กิจกรรมทั้งหมดสามารถดำเนินงานจนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ (กวี วงศ์พุด, 2540, หน้า 9; พิชัย ลิขิตพัฒนไพบุรณ์, 2540, หน้า 7) สอดคล้องกับอำภา สุธิณโณ (2546) ที่ได้ศึกษาการจัดการศูนย์กีฬาในมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่าการจัดการศูนย์กีฬาในมหาวิทยาลัยของรัฐในส่วนภาคกลางส่วนใหญ่มีระบบการวางแผนในการดำเนินงาน มีการจัดบุคลากรที่เหมาะสมก่อให้เกิดประโยชน์และบรรลุผลสำเร็จขององค์กร อีกทั้งมีการประสานงานที่ดีที่ทำให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และสอดคล้องกับสมพงษ์ ชาติะวิถี (2553, หน้า 3) ที่กล่าวถึงการดำเนินงานการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการศึกษาไว้ว่า สถาบัน

การพลศึกษาได้มีการวางแผนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรมในด้านต่าง ๆ คือ ด้านวิชาการ ด้านผู้ฝึกสอน และด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ดังนั้นจึงทำให้ผลการประเมิน การดำเนินงานส่วนใหญ่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมิน

เมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายชื่อในแต่ละตัวชี้วัดพบว่าบางข้อมีคุณภาพ ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยเฉพาะการให้ตัวแทนบุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วม การกำหนด โครงการสนับสนุนแผนงาน การกำหนดโครงการหรือรายการสนับสนุนการเข้าร่วมการแข่งขัน การกำหนดโครงการหรือรายการพัฒนา ซ้อมแซม ดูแลบำรุงรักษาสถานกีฬา และการกำหนดวิธีการ หรือแนวทางการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก การพัฒนา ซ้อมแซม ดูแลบำรุงรักษาสถานที่ใน การดำเนินตามแผนงาน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความไม่ครอบคลุมและปัญหาของกิจกรรมการวางแผน อันจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานต่อไป สอดคล้องกับกองกรรมาธิการ สำนักงาน เลขาธิการวุฒิสภา (2540, หน้า 22) ที่ได้กล่าวถึง ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานการเตรียมทีมนักกีฬา ทีมชาติไทยไว้ว่า สมาคมกีฬาส่วนใหญ่ยังขาดการวางแผนระยะยาวทำให้การดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง ครอบคลุมทุกประเด็น ซึ่งอาจส่งผลต่อการนำแผนงานสู่การปฏิบัติต่อไป ดังนั้นในการจัดทำ แผนงานจึงควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้ แผนงานมีความครอบคลุมครบถ้วนยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับธนศ ยุคันตวนิชชัย (2552, หน้า 181) ที่ได้ศึกษายุทธศาสตร์การบริหารศูนย์การศึกษา แห่งประเทศไทยภาค 1 เพื่อเพิ่มศักยภาพ การบริหารงาน พบว่าในการบริหารศูนย์การศึกษา แห่งประเทศไทยภาค 1 ได้เน้นการบริหารงาน รูปแบบใหม่มากขึ้น เช่น การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมมากขึ้น และมีผลทำให้ การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

1.2 รูปแบบการประเมินบริบทการนำโปรแกรมสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย

มิติผู้เข้าร่วมแผนงาน มิติผู้ดำเนินแผนงาน มิติวิธีดำเนินแผนงาน มิติการจัดองค์กรแผนงาน และมิติ ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของแผนงาน จะเห็นได้ว่าผลการประเมินในมิติผู้เข้าร่วมแผนงาน มิติผู้ดำเนินแผนงาน และมิติวิธีดำเนินแผนงานมีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด ซึ่งแสดง ให้เห็นถึงความสอดคล้องของการนำแผนงานสู่การปฏิบัติตามหลักทฤษฎี กล่าวคือ การนำแผนงาน สู่การปฏิบัติเป็นกระบวนการจัดสรรงาน ทรัพยากร การจัดองค์กรและการกำหนดความสัมพันธ์ ของงานต่าง ๆ มีการกำหนดกรอบและมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ มีการคัดเลือกบุคลากรที่มี คุณสมบัติเหมาะสมในการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อที่จะตอบสนองต่อความสำเร็จของแผนงาน (รัชนี อนนทพิระศักดิ์, 2552, หน้า 27; ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2545, หน้า 183) และสอดคล้องกับอำภา สุจินโณ (2546) ที่ได้ศึกษาการจัดการศูนย์กีฬาในมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่าการจัดการศูนย์กีฬา ในมหาวิทยาลัยของรัฐในส่วนภาคกลางส่วนใหญ่ มีโครงสร้าง มีวัตถุประสงค์และนโยบายในการ

จัดตั้งองค์กร มีการแบ่งส่วนงานบริหารอย่างชัดเจน

ขณะที่ผลการประเมินในมิติการจัดองค์กรแผนงาน พบว่ามีตัวชี้วัดที่มีคุณภาพไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน คือ การประสานงานตามแผนงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร และมีตีความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของแผนงาน ตัวชี้วัดที่มีคุณภาพไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน คือ การดำเนินความสัมพันธ์ภายในองค์กร และการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกองค์กร ยิ่งกว่านั้นเมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายข้อในแต่ละตัวชี้วัดพบว่าบางข้อมีคุณภาพไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยเฉพาะการประสานงานตามแผนงานทั้งภายในและภายนอกองค์กรเกี่ยวกับการกำหนดบทบาทความรับผิดชอบของผู้ประสานงาน การกำหนดนโยบาย กฎหรือระเบียบที่มีความจำเป็นในการประสานงาน การประสานงานในการดำเนินแผนงาน รวมถึงการดำเนินความสัมพันธ์ภายในองค์กรและภายนอกองค์กร ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานที่อาจส่งผลให้ไม่ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวังได้ ผลการประเมินสอดคล้องกับกองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (2540, หน้า 22) ที่ได้กล่าวถึงปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานการเตรียมทีมนักกีฬาทีมชาติไทย ด้านการประสานงานไว้ว่า การประสานงานระหว่างสมาคมกีฬากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมีปัญหาด้านธุรการและความรวดเร็วของการประสานงานที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงาน และยังไม่สอดคล้องกับศักดิ์ชาย พัทธกัญวงศ์ (2540, หน้า 447) ที่ได้ศึกษา ถึงความสอดคล้องระหว่างนโยบาย แผน และผลการดำเนินงานของกรรมาธิการกีฬาแห่งประเทศไทย ตามนโยบายด้านการกีฬาของรัฐ และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พบว่า สาเหตุที่ผลการดำเนินงานมีคุณภาพไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน เนื่องจากขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามแผน ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลให้การดำเนินแผนงานไม่ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวังได้ ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญ ดังที่ ธเนศ ชุกันตวนิชชัย (2552, หน้า 182) ได้เสนอแนะแนวทางในการบริหารงานศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยภาค 1 ไว้ว่า ควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงระเบียบให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมกับภายนอก ประกอบกับควรมีการประสานงานทุกภาคส่วน ทั้งนี้เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานสูงสุด สอดคล้องกับประกิจ หงษ์แสนยาธรรม (2552, หน้า 228) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด พบว่าการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด ควรมีการติดต่อสื่อสารภายในและภายนอกที่ชัดเจน

1.3 รูปแบบการประเมินผลลัพธ์ตามปทัสถาน ประกอบด้วย มิติผลลัพธ์ที่คาดหวังของแผนงาน และมิติผลลัพธ์ที่ไม่ได้คาดหวังของแผนงาน จะเห็นได้ว่าผลการประเมินในแต่ละมิติส่วนใหญ่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ที่เกิดจากการดำเนินแผนงานทั้งที่คาดหวังและไม่คาดหวังได้เช่นเดียวกับแผนงานด้านการกีฬาอื่น ๆ สอดคล้องกับ

ผลการประเมินการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) ที่พบว่า การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 สามารถทำให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยได้มีส่วนร่วมในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาตามวิถีชีวิต มีการแข่งขันกีฬาในระดับโรงเรียนอย่างต่อเนื่องทั่วประเทศ มีจำนวนชนิดกีฬาและมีจำนวนนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศทั้งในระดับชาติและนานาชาติเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2550, หน้า 12-14)

ขณะที่ผลการประเมินในมิติผลลัพธ์ที่คาดหวังของแผนงาน พบว่ามีตัวชี้วัดที่มีคุณภาพไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน คือ การบรรลุผลตามเป้าหมายของแผนงาน เมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายข้อพบว่าข้อที่ไม่ผ่านที่สำคัญ คือ การดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศตามแผนที่กำหนด และนักกีฬาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนทีมชาติไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ในตัวชี้วัดการบรรลุผลตามเป้าหมายของแผนงาน ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการพัฒนาการกีฬา และผลการประเมินยังสอดคล้องกับประทีป งามฉลุย (2540, หน้า 101) ที่ได้ศึกษาปัญหาการพัฒนาการกีฬาของสมาคมกีฬาภาคเหนือ พบว่าสมาคมกีฬาภาคเหนือมีปัญหาในด้านการพัฒนาทางวิชาการการผลิตเอกสารและสื่อการสอน สอดคล้องกับ ฌอนมวงค์ กฤษณ์เพ็ชร และรัชณี ขวัญบุญจันทร์ (2553, หน้า 16) ที่ได้ประเมินผลแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2550-2554) พบว่าในการพัฒนาการบริหารจัดการนันทนาการมีผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ ขาดงานวิจัยและการพัฒนานวัตกรรมด้านนันทนาการทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ยิ่งกว่านั้นยังสอดคล้องกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2554, หน้า 3) ที่ได้ทบทวนและประเมินผลแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554) พบว่า มีการผลิตงานวิจัยหรือนวัตกรรมจากสถาบันการพลศึกษาและกรมพลศึกษาคิดเป็นร้อยละ 30 เท่านั้น จึงทำให้องค์ความรู้ที่สำคัญไม่เพียงพอต่อการพัฒนาให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนด

1.4 รูปแบบการประเมินผลกระทบ ประกอบด้วย มิติผลกระทบที่คาดหวังของแผนงาน และมิติผลกระทบที่ไม่ได้คาดหวังของแผนงาน จะเห็นได้ว่าผลการประเมินในมิติผลกระทบที่คาดหวังของแผนงานมีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลกระทบของการดำเนินแผนงานในทางบวกของแผนงาน กล่าวคือ ทำให้เด็กเยาวชนและประชาชนได้เข้าร่วมแผนงานเช่นเดียวกันกับแผนงานด้านการกีฬาอื่น ๆ สอดคล้องกับ อัจรา ปุราคม และอโนทัย ชีรสิงห์ (2551, หน้า 55) ที่ได้ศึกษาผลกระทบของการจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์

ต่อกระบวนการส่งเสริมกีฬาในสังคมไทย พบว่าการแข่งขันกีฬาซึ่งเกมส์ช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้กับประชาชนให้ชมการแข่งขัน เล่นกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มขึ้น ยิ่งกว่านั้นยังสามารถช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวและความสมานฉันท์ของคนในสังคมได้อีกทางหนึ่ง

ขณะที่ผลการประเมินในมิติผลกระทบที่ไม่ได้คาดหวังของแผนงาน พบว่าบางตัวชี้วัดมีคุณภาพไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน คือ ผลกระทบต่อการเรียนของนักศึกษา และผลกระทบต่อการเพิ่มภาระหน้าที่ของบุคลากร เมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายข้อพบว่าข้อที่ไม่ผ่านที่สำคัญ คือ แผนงานส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของ สถาบันในระดับน้อยที่สุด และแผนงานส่งผลกระทบต่อการเพิ่มภาระหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากรสายการสอนในระดับน้อยที่สุด ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข หรือการประสานงานเพื่อลดผลกระทบต่อการเรียนการสอนต่อไป สอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2541, หน้า 18) ที่กล่าวไว้ว่า การดำเนินงานควรมีการประสานงานอย่างใกล้ชิดในการขอตัวนักกีฬา เพื่อเข้าร่วมการฝึกซ้อมตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงผลกระทบที่จะต้องเกิดกับการศึกษาและอาชีพของนักกีฬาด้วย ยิ่งกว่านั้นยังสอดคล้องกับ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (2540, หน้า 27) ที่ได้กล่าวถึงแนวทางในการแก้ปัญหา และขจัดอุปสรรคในภาพรวมของการดำเนินการเตรียมทีมนักกีฬาทีมชาติไทยไว้ว่า การเตรียมทีมนักกีฬาทีมชาติไทยควรคำนึงถึงผลกระทบด้านการศึกษาและการอาชีพของนักกีฬา ควรมีการจัดกิจกรรมการศึกษาซ่อมเสริมให้กับนักกีฬาที่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา เพื่อให้สามารถเรียนได้ตามหลักสูตรกำหนดต่อไป

1.5 รูปแบบการประเมินกลไกสอดแทรก ประกอบด้วย มิติผู้เข้าร่วมแผนงาน มิติผู้ดำเนินแผนงาน และมิติสิ่งอำนวยความสะดวกของแผนงาน จะเห็นได้ว่าผลการประเมินในแต่ละมิติมีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความครอบคลุมในการกำหนดกลไกต่าง ๆ สนับสนุนการดำเนินงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถาบันการพลศึกษาได้มีการกำหนดกลไกการดำเนินงานไว้ชัดเจน ดังที่ สมพงษ์ ชาติวุฒิ (2553, หน้า 4) ได้กล่าวไว้ว่า สถาบันการพลศึกษามีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนานักกีฬาดังนี้ จัดเตรียมนักกีฬาในศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในวิทยาเขตให้สามารถผ่านการคัดเลือกเป็นตัวแทนสมาคมกีฬา และตัวแทนทีมชาติไทยให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เตรียมแผนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมคัดเลือกในรายการต่าง ๆ ที่สมาคมหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด เตรียมผู้ฝึกสอนและแผนการฝึกซ้อมให้มีความพร้อมด้านจำนวนและความสามารถ บริหารจัดการกีฬาตามที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ เตรียมการด้านงบประมาณเพื่อสนับสนุนชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้เหมาะสมเพียงพอต่อการพัฒนา และจัดทำแผนเพื่อมุ่งสัมฤทธิ์ด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในระยะต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน

1.6 รูปแบบการประเมินสรุปนัยทั่วไป ประกอบด้วย มิตีสถานการณ์ของแผนงาน มิติตเวลาของแผนงาน และมิติประชากรของแผนงาน จะเห็นได้ว่าผลการประเมินในแต่ละมิติมีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวชี้วัด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบกระบวนการบริหาร แผนงาน วิธีดำเนินงาน ผลและข้อเสนอแนะจากการประเมินสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับแผนพัฒนา การกีฬาของหน่วยงานอื่น เวลาอื่นและกลุ่มผู้เข้าร่วมอื่น ๆ ที่ต่างออกไปได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า แผนงานที่กำหนดขึ้นเป็นแผนงานที่มีความสอดคล้องหรือคล้ายคลึงกับแผนงานอื่น ๆ ทั้ง วัตถุประสงค์ เป้าหมาย รวมถึงแนวทางการดำเนินงาน สอดคล้องกับศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ (2540, หน้า 450-451) ได้ศึกษาความสอดคล้องระหว่างนโยบาย แผนและผลการดำเนินงานของการกีฬา แห่งประเทศไทย ตามนโยบายด้านการกีฬาของรัฐ และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พบว่า แผนงานการพัฒนาการกีฬาก้าวขึ้นพื้นฐาน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับสถานการณ์ เวลาและกลุ่ม ประชากรอื่นได้ เพราะเป็นแผนงานที่มีวัตถุประสงค์ เป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานที่ สอดคล้องซึ่งกันและกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าผลการประเมินมีความครอบคลุมในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ การจัดกระทำ การดำเนินการ ผลลัพธ์ ผลกระทบ กลไกสอดแทรก รวมถึงการสรุปนัยทั่วไป และถึงแม้ผลการประเมินในแต่ละมิติส่วนใหญ่ตัวชี้วัดมีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมินก็ตาม แต่ยังมี ตัวชี้วัดในบางมิติที่มีคุณภาพไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินเช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้อง พัฒนา ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้มีความครอบคลุม ครบถ้วน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพสูงสุดของการดำเนินแผนงานต่อไป

2. ระดับโครงการ คือ โครงการการพัฒนา กีฬาของสถาบันการพลศึกษา

2.1 รูปแบบการประเมินการจัดกระทำตามปทัสถาน ประกอบด้วย มิตินการจัดทำ โครงการ มิตินความชัดเจนของโครงการ มิตินความสอดคล้องของโครงการ มิตินความเหมาะสมของ โครงการ มิตินความซ้ำซ้อนของโครงการ และมิตินวิธีการประสานงานโครงการ จะเห็นได้ว่าผลการ ประเมินมีสถาบัน ที่ผ่านการประเมิน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของสถาบัน) ทุกตัวชี้วัด ซึ่งแสดงให้เห็น ถึงการดำเนินงานที่มีความสอดคล้องตามทฤษฎีของการจัดทำโครงการ ดังที่ สมชาย คุรงค์เดช (2542, หน้า 14) กล่าวไว้ว่า การวางแผนเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการพัฒนาองค์กรและการพัฒนา โครงการ และการวางแผนจะเป็นกระบวนการหาเหตุผลในการกำหนดทรัพยากรและการกำหนด กิจกรรม และเป็นการเตรียมชุดการตัดสินใจในด้านวิธีการบรรลุเป้าหมายและการบรรลุเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ด้วยวิธีที่ดีที่สุด และมีการกำหนดระเบียบหรือวิธีการของการดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องจนกว่าจะบรรลุวัตถุประสงค์ และในการดำเนินงานการพัฒนาการกีฬาจำเป็นต้องมี

การจัดเตรียมโครงการขึ้นมาดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในแผนงาน เช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับกองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (2540, หน้า 32) ที่กล่าวถึง ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานการเตรียมทีมนักกีฬาทีมชาติไทยไว้ว่า การส่งเสริมการกีฬา เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องมีแผนพัฒนาการกีฬาอย่างเป็นรูปธรรม และจะต้องมีโครงการเฉพาะกรณีที่มี เป้าหมาย มีการจัดสรรงบประมาณให้กิจกรรมให้เพียงพอต่อการดำเนินการ และสามารถติดตาม ความก้าวหน้าและความสำเร็จได้ในระยะเวลาที่กำหนดได้อย่างชัดเจน

ขณะที่ในบางตัวชี้วัดที่มีสถาบันผ่านการประเมินน้อยที่สำคัญ คือ วิธีการจัดทำ โครงการ โดยเฉพาะเกณฑ์การให้ตัวแทนบุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความไม่ครอบคลุมครบถ้วนของการจัดทำโครงการ และหากต้องการให้โครงการ สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการเปิดโอกาสให้นักวิชาการภายในและ ภายนอกองค์กรเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำมากขึ้น ดังที่ ธเนศ ชุตันตวนิชชัย (2552, หน้า 181) ที่ได้ศึกษายุทธศาสตร์การบริหารศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยภาค 1 เพื่อเพิ่มศักยภาพการ บริหารงาน พบว่าในการบริหารศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยภาค 1 ได้เน้นการบริหารงานรูปแบบ ใหม่ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมมากขึ้น เนื่องจากถ้าทุกภาคส่วนมีความ เข้าใจในยุทธศาสตร์ จะมีผลทำให้การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ยิ่งกว่านั้นเมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินเป็นรายข้อ ในแต่ละตัวชี้วัดยังพบว่าเกณฑ์การประเมินที่มี สถาบันผ่านน้อยที่สุดที่สำคัญอีกประการ คือ การกำหนดวิธีการหรือแนวทางการสนับสนุนสิ่ง อำนวยความสะดวก การพัฒนา ซ่อมแซม ดูแลบำรุงรักษาสถานที่ในการดำเนินโครงการ ในตัวชี้วัด ด้านความชัดเจนของวิธีดำเนินโครงการ สอดคล้องกับสำนักงานพัฒนาการกีฬานันทนาการ (2552, หน้า ค) ที่กล่าวไว้ว่า แนวทางการพัฒนากีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทยจะต้องมีการ ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ ทั้งสนามกีฬา และอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ที่จัดการ แข่งขันให้ได้มาตรฐานระดับชาติ และสอดคล้องกับสมคิด พรมจูย์, เกียรติยศ ทรงสกุล และศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ (ม.ป.ป. อ้างถึงใน สมคิด พรมจูย์, 2550, หน้า 252) ที่ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนากีฬาใน แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544) กล่าวถึงประเด็นปัญหาหลักของการ พัฒนาการกีฬาที่ผ่านมาไว้ว่า สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับการ ออกกำลังกายและการเล่นกีฬาในระดับต่าง ๆ ยังไม่ครอบคลุม ขาดการดูแลและการส่งเสริม การใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า

2.2 รูปแบบการประเมินบริบทการนำโปรแกรมสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย มิติ ผู้เข้าร่วม โครงการ มิติผู้ดำเนินโครงการ มิติวิธีดำเนินโครงการ มิติการจัดองค์กรตามโครงการ และ มิติความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของโครงการ จะเห็นได้ว่าผลการประเมินมีสถาบันที่ผ่านการ

ประเมิน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของสถาบัน) ทุกตัวชี้วัด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความครอบคลุม ครอบคลุมของการนำโครงการสู่การปฏิบัติตามทฤษฎี กล่าวคือ การนำโครงการสู่การปฏิบัติเป็น กระบวนการที่มีการพิจารณาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนและ สอดคล้องสัมพันธ์กัน มีการกำหนดขั้นตอนและรายละเอียดกำหนดกิจกรรม กำหนดตัวบุคคล กลุ่มบุคคลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ และกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นสิ้นสุดที่ชัดเจน (สวัสดี เพชรโชติวงศ์, 2549, หน้า 37) สอดคล้องกับพิชญภา หล้าหา (2550, หน้า 59) ที่ได้ประเมินโครงการ จัดการแข่งขันกีฬาสถาบันการพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 32 “พลศึกษาเกมส์” พบว่าด้านปัจจัย เบื้องต้นของฝ่ายจัดการแข่งขันมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกรายการ ทั้งจำนวนเจ้าหน้าที่ การจัดสรรงบประมาณ การจัดเตรียมสนาม อุปกรณ์การแข่งขันให้อยู่ในสภาพพร้อมทำการแข่งขัน ตามมาตรฐาน และการประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ของกรรมการจัดการแข่งขัน ปัจจัยเหล่านี้ได้ แสดงให้เห็นถึงความครอบคลุมครบถ้วนในการเตรียมการ ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพของการจัดการแข่งขันต่อไป

ขณะที่ในบางตัวชี้วัดที่มีสถาบันผ่านการประเมินน้อยที่สำคัญ คือ การประสานงาน โครงการทั้งภายในและภายนอกองค์กร โดยเฉพาะเกณฑ์การประสานงานในการดำเนินโครงการ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร และการกำหนดนโยบาย กฎหรือระเบียบที่มีความจำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการประสานงานโครงการไว้อย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งมีความสำคัญ อย่างยิ่งต่อการนำโครงการไปสู่การปฏิบัติ สอดคล้องกับธนศ ยุคันตวนิชชัย (2552, หน้า 182) ที่ได้ ศึกษายุทธศาสตร์การบริหารศูนย์การศึกษาแห่งประเทศไทยภาค 1 เพื่อเพิ่มศักยภาพการบริหารงาน พบว่าการบริหารศูนย์การศึกษาแห่งประเทศไทยภาค 1 ควรให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมภายนอก มีการปรับปรุงกฎ ระเบียบให้เหมาะสม ประกอบกับควรมีการประสานงานทุกภาคส่วน ซึ่งจะส่งผล ต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินโครงการต่อไป

2.3 รูปแบบการประเมินผลลัพธ์ตามปทัสถาน ประกอบด้วย มิติผลลัพธ์ที่คาดหวัง ของโครงการ และมิติผลลัพธ์ที่ไม่ได้คาดหวังของโครงการ จะเห็นได้ว่าผลการประเมินมีสถาบัน ที่ผ่านการประเมิน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของสถาบัน) ทุกตัวชี้วัด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ที่เกิด ตามความคาดหวังและไม่ได้คาดหวังในการดำเนินโครงการของสถาบัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถาบัน การพลศึกษาได้มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ในการพัฒนานักกีฬาไว้อย่างชัดเจน กล่าวคือ ให้มีการ จัดเตรียมนักกีฬาให้สามารถผ่านการคัดเลือกเป็นตัวแทนสมาคมกีฬา และตัวแทนทีมชาติไทยให้ได้ ตามเป้าหมายที่กำหนดอย่างเป็นรูปธรรม ให้มีการเตรียมแผนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมคัดเลือกใน รายการต่าง ๆ ที่สมาคมหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด ให้มีการเตรียมผู้ฝึกสอนและแผนการ ฝึกซ้อมให้มีความพร้อมด้านจำนวนและความสามารถ ให้มีการบริหารจัดการกีฬาตามที่กำหนด

อย่างมีประสิทธิภาพ เตรียมการด้านงบประมาณเพื่อสนับสนุนชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้เหมาะสมเพียงพอต่อการพัฒนา และให้มีการจัดทำแผนเพื่อมุ่งสัมฤทธิ์ด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในระยะต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน (สมพงษ์ ชาติวิถี, 2553, หน้า 4) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (2540, หน้า 29) ที่ได้กล่าวถึงแนวทางในการแก้ปัญหาและอุปสรรคในภาพรวมของการดำเนินงานการเตรียมทีมนักกีฬาทีมชาติไทยไว้ว่า การดำเนินการหรือให้การสนับสนุนการผลิต การพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา การจัดหาผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้เชี่ยวชาญที่มีความสามารถจากต่างประเทศให้ครบทุกชนิดกีฬา การกำหนดจำนวนผู้ฝึกสอนเจ้าหน้าที่ให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมกับชนิดกีฬาทั้งการฝึกซ้อมและการแข่งขัน และการใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาร่วมกับเทคนิคในการคัดเลือกตัวนักกีฬา เป็นต้น ซึ่งหากปัจจัยต่าง ๆ มีความพร้อมจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานยิ่งขึ้น

ขณะที่เกณฑ์การประเมินในบางตัวชี้วัดพบว่าที่มีสถาบันผ่านน้อยที่สำคัญ คือ การดำเนินการพัฒนา ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาสถานกีฬาเสร็จสิ้นตามระยะเวลาที่กำหนดในโครงการทุกขั้นตอน สอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2544, หน้า 111) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างชาติครั้งที่ 17 ประสบปัญหาในการจัดสถานที่ฝึกซ้อม สถานที่แข่งขัน รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ฝึกซ้อมและการแข่งขัน ไม่เพียงพอและไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งจำเป็นต้องหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขต่อไป

2.4 รูปแบบการประเมินผลกระทบ ประกอบด้วย มิติผลกระทบที่คาดหวังของโครงการ และมิติผลกระทบที่ไม่ได้คาดหวังของโครงการ จะเห็นได้ว่าผลการประเมินมีสถาบันที่ผ่านการประเมิน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของสถาบัน) 2 ตัวชี้วัด แสดงให้เห็นถึงผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินโครงการเช่นเดียวกันกับแผนงานด้านการกีฬาอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ที่พบว่า ประชาชนทุกเพศทุกวัยมีการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และมีการแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่องทั่วประเทศ มีจำนวนชนิดกีฬาและจำนวนนักกีฬาที่ เข้าร่วมการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศทั้งในระดับชาติและนานาชาติเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2550, หน้า 12-14) และสอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2544, หน้า 98-100) ที่กล่าวไว้ว่า การประเมินผลกระทบการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 17 ในด้านบวกสามารถทำให้นักกีฬาเกิดการเรียนรู้เสริมสร้างความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความเสียสละ ความมีระเบียบวินัย ปลูกฝังค่านิยมในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพิ่มขึ้น บุคคลที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจถึงประโยชน์ของการเล่นกีฬาอย่างแท้จริง ทำให้มีนักกีฬาเพิ่มขึ้น นักกีฬามีสังคมและมีโอกาสได้ศึกษาต่อเพิ่มขึ้น มีการส่งเสริมสนับสนุนการฝึกซ้อมกีฬาด้วยหลักวิทยาศาสตร์

การกีฬาเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ พิชญาภา หล้าหา (2550, หน้า 79) ที่ได้ประเมินโครงการการจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันการศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 32 “พลศึกษาเกมส์” พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ นักกีฬาได้รับการฝึกอย่างถูกต้อง นักกีฬามีพัฒนาการด้านทักษะเพิ่มขึ้น ผู้เข้าร่วมเห็นคุณค่าการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพิ่มขึ้น ให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นหมู่คณะ ตลอดจนมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจเพิ่มขึ้นในระดับมากทุกรายการ ยิ่งกว่านั้นยังสอดคล้องกับขนิษฐา จันทรเศรษฐ์ (2548, หน้า 47) ที่ได้ประเมินโครงการส่งเสริมกีฬานักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2546 พบว่าโครงการสามารถสนับสนุน และให้โอกาสนักเรียนทุกคนได้เล่นกีฬาอย่างทั่วถึงเช่นเดียวกัน

ขณะที่ในบางตัวชี้วัดที่มีสถาบันไม่ผ่านการประเมิน คือ เกี่ยวกับผลกระทบต่อการเรียน การสอน โดยเฉพาะโครงการส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับน้อยที่สุด และโครงการส่งผลกระทบต่อการกระทำหน้าที่การสอนในระดับน้อยที่สุด ซึ่งควรได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินโครงการต่อไป ผลการประเมินสอดคล้องกับกองกรรมาธิกร สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (2540, หน้า 27) ที่ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางในการแก้ปัญหาและอุปสรรคในภาพรวมของการดำเนินงานการเตรียมทีมนักกีฬาทีมชาติไทย ควรคำนึงถึงผลกระทบด้านการศึกษาและการอาชีพของนักกีฬา และควรมีการจัดกิจกรรมการศึกษาซ่อมเสริมให้กับนักกีฬาที่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา เพื่อให้สามารถเรียนได้ทันตามหลักสูตร ซึ่งหากมีการบริหารจัดการที่ดีย่อมทำให้ผลกระทบต่อการเรียนการสอนน้อยลง สอดคล้องกับเสวต แม้นสงวน (2541, หน้า 108) ได้ศึกษาสภาพปัญหาในการเตรียมนักกีฬากลุ่มนักกีฬาความหวังเหรียญทองตามโครงการเตรียมนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ด้านการเรียน และการทำงาน พบว่า ปัญหาการฝึกซ้อมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากการจัดจำนวนผู้ฝึกสอนให้เหมาะสมกับจำนวนนักกีฬา มีการวางแผนเกี่ยวกับระยะเวลาและปริมาณการฝึกซ้อมที่เหมาะสม

2.5 รูปแบบการประเมินกลไกสอดแทรก ประกอบด้วย มิติผู้เข้าร่วมโครงการ มิติผู้ดำเนินการ โครงการ และมิติสิ่งอำนวยความสะดวกของโครงการ จะเห็นได้ว่าผลการประเมินมีสถาบันที่ผ่านการประเมิน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของสถาบัน) ทุกตัวชี้วัด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความครอบคลุมของการกำหนดกระบวนการในการดำเนินโครงการ ขณะที่เกณฑ์การประเมินในบางตัวชี้วัดพบว่าที่มีสถาบันผ่านน้อยที่สำคัญ คือ ผู้เข้าร่วมหรือกลุ่มเป้าหมายให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมในระดับมากขึ้นไป บุคลากรดำเนินโครงการมีแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายในระดับมากขึ้นไป และสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของโครงการมีความเพียงพอตามความต้องการของผู้ดำเนินโครงการในระดับมากขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการสนับสนุน ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ

โครงการ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักพัฒนาการการกีฬา (2549, หน้า 87) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อกีฬาขั้นพื้นฐานและกีฬาเพื่อมวลชน ประจำปี 2546 พบว่า ขวัญและกำลังใจของบุคลากรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการให้บริการประชาชนในกีฬาขั้นพื้นฐาน และกีฬาเพื่อมวลชน กล่าวคือ หากบุคลากรมีขวัญและกำลังใจที่เป็นแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่ดีย่อมส่งผลต่อการบรรลุผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้ ส่วนในด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการดำเนินโครงการพบว่าไม่เพียงพอและไม่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดเช่นเดียวกับแผนงาน โครงการอื่น ๆ ดังที่สำนักงานพัฒนาการการกีฬานันทนาการ (2552, หน้า ค) ที่กล่าวไว้ว่า แนวทางการพัฒนากีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทยจะต้องมีการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ ทั้งสนามกีฬา และอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ที่จัดการแข่งขันให้ได้มาตรฐานระดับชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการแข่งขันต่อไป

2.6 รูปแบบการประเมินสรุบนัยทั่วไป ประกอบด้วยมิติสถานการณ์ของโครงการ มิติเวลาของโครงการ และมิติประชากรของโครงการ จะเห็นได้ว่าผลการประเมินมีสถาบันที่ผ่านการประเมิน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของสถาบัน) ทุกตัวชี้วัด คือ องค์ประกอบกระบวนการบริหาร วิธีดำเนินงาน ผลและข้อเสนอแนะจากการประเมินโครงการ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับโครงการพัฒนาการกีฬาในหน่วยงาน เวลาและกลุ่มผู้เข้าร่วมอื่น ๆ ที่ต่างออกไปได้ เนื่องจากเป็นแผนงานที่มีวัตถุประสงค์ เป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนงานอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับศักดิ์ชาย พัทธกัญวงศ์ (2540, หน้า 464) ที่ได้ศึกษาความสอดคล้องระหว่างนโยบาย แผน และผลการดำเนินงานของการกีฬาแห่งประเทศไทย ตามนโยบายด้านการกีฬาของรัฐ และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พบว่า โครงการส่งเสริมกีฬาในชนบท สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับสถานการณ์ เวลาและกลุ่มประชากรอื่นได้ เนื่องจากเป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์ เป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าผลการประเมินมีความครอบคลุมในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ การจัดกระทำ การดำเนินการ ผลลัพธ์ ผลกระทบ กลไกสอดแทรก รวมถึงการสรุบนัยทั่วไป และถึงแม้ผลการประเมินในแต่ละมิติส่วนใหญ่ตัวชี้วัดมีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมินก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อยังพบว่าเกณฑ์การประเมินจำนวนมากเช่นเดียวกันที่มีคุณภาพไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้มีความครอบคลุม ครบถ้วน เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดของการดำเนินโครงการต่อไป

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ขอเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ เกณฑ์การประเมินการดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา และผลการประเมินการดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินทั้ง 6 รูปแบบแล้ว จะเห็นได้ว่ามีความครอบคลุมประเด็นสำคัญต่างๆ ที่จะเป็นองค์ประกอบในการขับเคลื่อนแผนงานโครงการให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างครบถ้วน ซึ่งสถาบันการพลศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ได้ดังนี้

1.1 จากเกณฑ์การประเมินการดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาที่พัฒนาขึ้น สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ได้ดังนี้

1.1.1 สถาบันการพลศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำเกณฑ์การประเมินการดำเนินงานที่พัฒนาขึ้นมาประยุกต์ใช้ประกอบการกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีการกำหนดนโยบายในการนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาประยุกต์ใช้ประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การกำหนดแนวปฏิบัติ การกำหนดแนวทางหรือกระบวนการให้การสนับสนุน การติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานมีความชัดเจนเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น

1.1.2 จากผลการประเมินการดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา สถาบันควรนำประเด็นที่ยังมีข้อบกพร่องที่สมควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงเร่งด่วน เช่น การจัดทำแผนงาน ความชัดเจนของการดำเนินกิจกรรม การกำหนดวิธีการ หรือแนวทางการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก การพัฒนา ซ่อมแซม ดูแลบำรุงรักษาสถานที่ในการดำเนินโครงการ เป็นต้น มาประยุกต์ใช้ประกอบการจัดทำแนวทางการดำเนินงาน กระบวนการดำเนินงาน มาตรการให้การสนับสนุน ตลอดจนการติดตามประเมินผล ซึ่งจะทำให้การแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องการดำเนินงานมีความชัดเจนเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น

1.2 จากรูปแบบการประเมินโดยเน้นทฤษฎีโปรแกรม ซึ่งถือว่าเป็นรูปแบบที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานความครอบคลุมครบถ้วนทุกมิติ สถาบันการพลศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการบูรณาการร่วมกันระหว่างทฤษฎี ผลการวิจัย และเกณฑ์การประเมินอื่น ๆ เช่น เกณฑ์การดำเนินงาน เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ในการจัดทำแผนงาน

โครงการ ซึ่งจะทำให้ได้แผนงาน โครงการที่มีความชัดเจนสอดคล้องกับบริบทและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการดำเนินงานต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 ผลการประเมินในแต่ละมิติ ในส่วนของผู้ดำเนินการควรนำผลการวิจัยในแต่ละมิติมาประยุกต์ใช้ประกอบการดำเนินงาน การตรวจสอบทบทวน การติดตามประเมินผลแผนงาน โครงการเชิงระบบ เพื่อการปรับปรุงแก้ไขและเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ครอบคลุมครบถ้วนยิ่งขึ้น

2.2 ผลการประเมินในแต่ละมิติ ผู้รับผิดชอบการประเมินควรนำเกณฑ์การประเมินไปใช้ในการประเมินเป็นระยะ ซึ่งจะเป็นการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานในแต่ละมิติ และเพื่อการปรับปรุงแก้ไขในระหว่างดำเนินการได้ทันเวลา และในการประเมินควรมีคณะกรรมการประเมินที่มาจากหลายฝ่ายทั้งบุคคลภายในและบุคคลภายนอกที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาการศึกษาสู่ความเป็นเลิศให้กว้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายและเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง

2.3 ผลการประเมินในแต่ละมิติทั้งระดับแผนงาน และระดับโครงการ แสดงให้เห็นถึงการดำเนินงานในแต่ละมิติที่ยังขาดความครอบคลุมครบถ้วน ดังนั้นในการจัดทำยุทธศาสตร์ของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนอกจากจะคำนึงถึงขั้นตอนในการจัดทำแล้ว ควรนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ประกอบการจัดทำ เพื่อให้ได้แผนยุทธศาสตร์ที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของสถาบันยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะการจัดทำยุทธศาสตร์

3.1 สถาบันการศึกษาควรดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ให้ครบ 5 ขั้นตอน คือ

1) การเตรียมการจัดทำยุทธศาสตร์ เป็นขั้นตอนการเตรียมการวางแผนยุทธศาสตร์ ซึ่งควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ และมีการรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สภาพปัญหา ความต้องการจำเป็น พันธกิจ บทบาทหน้าที่ นโยบาย ข้อมูลสารสนเทศ หรือแผนยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ศักยภาพขององค์กร 2) การระบุสิ่งที่มุ่งหวังขององค์กร ประกอบด้วย การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายขององค์กร 3) การวิเคราะห์สถานการณ์ภายในและภายนอกองค์กร เป็นขั้นตอนการวิเคราะห์เพื่อประเมินศักยภาพจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร 4) การกำหนดแผนยุทธศาสตร์ เป็นขั้นตอนการกำหนดรายละเอียดของวิธีการ และ 5) แนวทางการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ เป็นขั้นตอนการแปลงแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

3.2 สถาบันการศึกษาควรนำสารสนเทศที่ได้จากการประเมินในส่วนที่ประสบผ่านการประเมินและไม่ผ่านการประเมิน รวมถึงแนวโน้มของการพัฒนากีฬาเป็นเลิศมาประยุกต์ใช้ประกอบการกำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสถาบันยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอแนะประเด็นสำคัญสำหรับการวิจัยในโอกาสต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการนำรูปแบบการประเมินโดยเน้นทฤษฎีโปรแกรมไปใช้ในการศึกษาวิจัยแผนงานโครงการด้านการกีฬาอื่น ๆ เช่น โครงการจัดการแข่งขันกีฬา โครงการฝึกอบรมทางด้านการกีฬาต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการขยายผลของวิธีการประเมินเพิ่มขึ้น
2. ควรมีการนำรูปแบบการประเมินโดยเน้นทฤษฎีโปรแกรมไปใช้ในการศึกษาวิจัยแผนงานโครงการการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬาในสังกัดสถาบันการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอย่างครอบคลุมครบถ้วนทุกมิติ
3. ควรมีการศึกษากการพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินแผนงาน โครงการการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาไปสู่เกณฑ์มาตรฐานที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางต่อไป
4. ควรมีการศึกษารูปแบบการประเมินแผนงาน โครงการการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการประเมินผลด้านการกีฬา และสามารถเลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาได้อย่างหลากหลายยิ่งขึ้น